

РЕШЕНИЕ

№ 964

гр. София, 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9042** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 12.08.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 2-ри състав, по НАХД № 2329/2020г., е отменено Наказателно постановление (НП) № 220959 от 05.06.2013 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на чл. 35, ал.2, във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредбата за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община (НППУПМГТТСО – Наредбата) на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 от НППУПМГТТСО е наложено на И. К. И. административно наказание „глоба“ в размер на 70 лева.

Подадена е касационна жалба от Столична Община с оплаквания, че съдебното решение е незаконосъобразно, неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Развиват се аргументи относно неправилното приложение от районния съд на Закона за автомобилните превози. Моли съда да отмени изцяло обжалваното решение и по същество да постанови друго,

с което да потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. В., поддържа касационната жалба. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърждаване на НП.

Ответникът - И. К. И., чрез процесуален представител оспорва жалбата, моли съда да остави в сила обжалваното решение.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да не бъде уважена.

Административен Съд С. – град, V касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу процесното НП.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че на 29.05.2013г., ответникът И. К. И. е пътувал в [населено място] в автобус №1, с инв.№ 1516, в 15:00 ч., с посока [улица], без редовен превозен документ за пътуване, за което нарушение на чл. 35, ал. 2 и чл. 12, т. 1 от НППУПМГТТСО на същия е съставен АУАН № [ЕГН] от контролор по редовността на пътниците в [фирма]. Актът е подписан от актосъставителя и един свидетел.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на ответника за посоченото в акта нарушение била наложена глоба в размер на 70.00 лева на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 от НППУПМГТТСО.

Въззивният съд е отменил процесното НП с мотиви, че е изтекла предвидената в закона абсолютна погасителна давност за ангажиране на административнонаказателна отговорност на нарушителя.

При извършване на проверка за законосъобразност на НП на основание чл. 63, ал. 1, изр. второ, настоящият касационен състав намира, че следва служебно да приложи института на изтеклата абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Погасителната давност за административни нарушения е регламентирана в чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, субсидиарно приложима на основание на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН поради липсата на аналогична разпоредба в ЗАНН, като съответно тя е 3 години от момента на извършването им (съобразно изменението, ДВ., бр. 26 от 06.04.2010г.). Абсолютната погасителна давност е уредена в чл. 81, ал. 3 от НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК и гласи, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока от три години за всички непосочени изрично случаи, в които попадат и административните нарушения. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. дело № 1/2014 на ОСК на НК на ВКС и II Колегия на ВАС, задължително за настоящата инстанция, в което е прието, че разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност

в Наказателния кодекс, а именно чл. 80 и чл. 81 от НК. В настоящия случай нарушението е извършено според приетото в НП на 29.05.2013 г., т.е. абсолютната погасителна давност е изтекла на 29.11.2017 г. в хода на висящност на съдебното производство по обжалване на НП пред районния съд.

Решението е правилно като резултат, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, , V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.08.2020 г. по НАХД № 2329/2020г. на Софийски районен съд, НО, 2-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: